

שבת צג: (המשנה) עד צד: (המשנה)

ביאורי מושגים

נגע צרעת - נגע הצרעת הבסיסי הוא נגע בבשר האדם (ישנם גם נגעי זקן ונגעי פצעים) נגע ללא סימני טומאה מוסגר שבועיים. אם במשך השבועיים לא הופיעו סימני טומאה (אפילו אם הנגע נשאר כמו שהוא) הכהן מטהר את האדם שבו הנגע.
סימני טומאה - ישנם שלושה סימני טומאה בנגע שבבשר האדם: מחיה - בשר בריא שנמצא באמצע הנגע, שער שצומח באמצע הנגע, פשיון במהלך השבועיים של ההסגר הנגע התרחב.
תפקידם של סימני הטומאה הוא להעיד שהנגע הוא חלק מהאדם ולכן האדם עצמו הוא מצורע. כאשר הם לא מופיעים הנגע איננו חלק מהאדם ולכן מטהרים אותו.

משנה

הברייתא קובעת שאם הוצאי אוכלין כשיעור והוא גם מעוניין בכלי - הוא חייב גם על הכלי וגם על האוכל.

המוציא חפץ שלא חייבים עליו (אוכל פחות מכשיעור, אדם חי) בתוך כלי - פטור אף על הכלי, המוציא כזית ממת, כזית מנבלה, או כעדשה משרץ: **ת"ק: חייב, ר"ש: פטור.**

כיצד חייבים שני חיובים על העלם אחד?
רב ששת: מדובר כשנגע על האוכל והזיד על הכלי.
רב אשי: מדובר כשנזכר לחוד בכלי ולחוד באוכל (הסבר זה תקף רק לשיטת ר' יוחנן הטוען שהעובדה שידע לחוד על כל עבירה מגדיר אותה כעבירה נפרדת - ר"ל חלק עליו).

טעמם של חכמים: בעלי חיים מכבידים על הסוחבם בניגוד לאנשים המקילים על הסוחב אותם.

הסוחב אדם חי: פטור לפי כולם.

הסוחב בעלי חיים: ר' נתן: פטור. **חכמים:** חייב.

אדם שעקרונית מסוגל לסחוב את עצמו למרות שבפועל הוא מפונק ולבוש בבגדים מסורבלים - הסוחבו פטור.

הסוחב בעלי חיים או אדם קשור: חייב.

במשנה ר"ש פטור אפילו הוצאת מת לקבורו - כיוון שזו מלאכה שאינה צריכה לגופה אבל:

ציטוט מהמשנה

1. הפעולה אסורה מלכתחילה.

המוציא כזית ממת, כזית מנבלה, או כעדשה משרץ: **ת"ק: חייב. ר"ש: פטור.**

2. אם הוציא את החפץ כדי להשתמש בו אפילו אם השימוש הוא למען חפץ אחר (מעדר לחפור בו, ס"ת לקרוא בו וכי"ב) זה יוגדר מלאכה הצריכה לגופה - ואז גם ר"ש יחייב.

גוויה המונחת ברה"י - מותר להוציאה לכרמלית אפילו לר' יהודה - משום כבוד הבריות הגבילו חכמים את תקנת הכרמלית (וכן כל תקנה אחרת מדרבנן).

פעולה המקרבת משמעותית מצב כלשהו:

מצאנו סתירה בין שתי ברייתות בנוגע לחיוב על הוצאת 1/2 זית ממת.
ר"נ ור"ש נחלקו בהסבר הסתירה לאור שיטתם ה"ל.

למשל:
 1. תולש שיערה מ3 שערות שבנגע - אם תיתלש שיערה נוספת תשאר רק שיערה אחת, שיערה אחת איננה סימן טומאה.
 2. המוציא חצי זית נבלה מזית וחצי - אם ינטל עוד ישאר פחות מכזית - פחות מכזית לא מטמא.

ר"נ: ממת שלם - פטור, מזית וחצי - חייב.
ר"ש: מזית וחצי - פטור, מזית שלם - חייב.

רב נחמן: נחשב שקירב את המצב - במקרה 1 עבר על איסור, במקרה 2 חצי הזית נחשב יחידה משמעותית.
רב ששת: לא נחשב שקירב את המצב - במקרה 1 לא עבר על איסור, במקרה 2 חצי הזית לא נחשב יחידה משמעותית.